

ŠK. ROK 2024/25
ČÍSLO 3

ZUŠ
JAROSLAVA
KVAPILA

JAK ČAS KVAPIL

ANEŽ JAK SOUTĚŽÍME

Dárek literárně-dramatického oboru aneb Beetlejuice, Beetlejuice, Beeetlejuice!

Nejstarší žáci z LDO si díky operačnímu programu Jan Amos Komenský mohli nadělit dárek. Na základě tohoto programu, kterého se žáci účastnili, jsme mohli čerpat dotace. Rozhodli jsme se tentokrát, že tyto prostředky využijeme na další vzdělávání žáků v rámci náslechu muzikálu v pražském Hudebním divadle Karlín. Dříve jsme chodili společně na náslechy představení do různých brněnských divadel a žáci už dlouho toužili po výletě na nějaké představení do Prahy. Díky těmto financím jsme jim mohli toto přání dopřát. Hledali jsme představení, které by pro ně bylo obohacující, ale i vhodně zvolené datum. Nakonec jsme pořídili lístky na krásné datum 22. 12. a nadělili si tak společně předvánoční dárek. Díky tomu, že mnoho z našich bývalých žáků se dnes již živí jako profesionální herci, jsme hledali takové představení, v kterém by některý z nich účinkoval, aby se naši žáci mohli podívat na své „dramaťácké“ předchůdce. A protože aktuálně náš milovaný absolvent Jan Sklenář účinkuje v představení Beetlejuice a to hned v titulní roli, volba byla docela jasná. Studenti se moc těšili na Honzu, kterého znají z vyprávění a díky velké propagaci tohoto muzikálu i z různých médií. Co ale dopředu nevěděli, že je na místě bude čekat jedno překvapení navíc. S Honzíkem jsme totiž domluvili, že se s našimi studenty v kostýmu setká, k čemuž o přestávce došlo. Honza nás navíc provedl zákulisím divadla a orchestrístěm, zodpověděl dotazy a s žáky se pak vyfotil. Naši milovaní studenti tak dostali od ZUŠky krásný dárek a my pevně doufáme, že si to zas někdy budeme moci zopakovat, protože vidíme ten pozitivní efekt nejen v novém náboji a inspiraci, ale i úžasném stmelení celého kolektivu.

Henrietta Ctiborová ml., učitelka literárně-dramatického oboru

O víkendu „do houslí“?

A proč ne. Hudba přece není činností, kterou provozujeme pouze od pondělí do pátku. V naší houslové třídě se čas od času setkáváme i o víkendu. Zhruba jednou za dva měsíce se totiž spolu se svými žáky vydáme do třetího patra Konzervatoře Brno a každý z nich má možnost se zúčastnit jedné vyučovací hodiny s vybraným houslovým pedagogem této vyšší odborné umělecké školy. Vše probíhá v rámci akreditovaného programu s názvem Smyčcové soboty. Jedná se o cyklus přednášek a konzultací za účelem dalšího vzdělávání pedagogů ZUŠ a jejich žáků. Mladí houslisté tak mají možnost objevit nové umělecké či technické možnosti a mohou celkově proniknout hlouběji do světa houslové hry. Anebo si poslechnout, že to, co mi paní učitelka na hodině běžně říká, nebude daleko od pravdy, když mi pan profesor na konzervatoři říká totéž. I když trochu jinými slovy. V tom druhém případě se na sebe s žákem usmějeme a máme jasno, kam naše hodiny povedou dál. V tom prvním případě se můžeme s žákem vrhnout, jak ráda říkám, do dalšího „hudebního dobrodružství“. Tedy například nastudovat náročnější skladbu. Společně pak zjišťujeme, že čím více se toho naučíme, co hra na daný nástroj nabízí, tím víc nás to baví.

Být součástí programu Smyčcové soboty je individuální a vždy respektuji žákův zájem. Určitě nezáleží na tom, zda je žák hodně nebo průměrně talentovaný. Součástí přínosu těchto sobot je totiž tzv. houslové poradenství, jak jsem v článku výše naznačila. Někdy totiž stačí slyšet tu samou radu, ale jinými slovy a hned se hraje lépe. Někteří žáci se začali účastnit těchto víkendových akcí již jako osmiletí a jiní třeba až ve čtrnácti letech. Vždy však záleží na žákově připravenosti a chuti k práci. Často takové konzultace bývají, zejména u starších žáků, pozitivní motivací k domácí přípravě, dokud je čas a nemusí myslet například na jiné studijní povinnosti či další životní útrapy. Při nejmenším se s žáky dohodneme, že máme chuť cvičit v mimoškolní den a strávíme společně díky Smyčcovým sobotám čas i mimo budovu naší základní umělecké školy. To mimo jiné bývá mnohdy osvěžující pro vztah pedagog – žák. Zároveň se děti setkávají se svými vrstevníky, kteří mají společný zájem. Což pro ně někdy bývá větším přínosem než samotná hra na nástroj. Proto ráda těchto konzultací využívám a jsem na nich vždy přítomna. Mám na ně vždy pěkné vzpomínky a věřím, že stejně to vnímají i moji žáci.

Ostatně poslechněte si sami jejich názor Šarlota (12): „Chodím na smyčcové soboty proto, že mě hraní moc baví a vždy se tam naučím něco nového. Pan profesor (Miloš Vacek) je moc milý, a i když v sobotu vstávám na hodinu brzo, tak si to užiju a často tam potkávám kamarádka Zitu.“

Jakub (13): „Je to pro mě velkým přínosem, když slyším názor i někoho jiného. I když je to někdy náročné, tak mě to posune dál. Jsem rád, že si pan profesor na mě udělá čas.“

Zita (14): „Na smyčcových sobotách to probíhá tak, že přijdete na konzervatoř a máte hodinu se skvělým profesorem nebo profesorkou. Podle mě je na tom super to, že zažijete něco jiného než obvykle na ZUŠce. Mně to rozhodně pomohlo k motivaci cvičit a moc to doporučuji.“

Alan (13): „Smyčcové soboty se konají během školního roku v sobotu zhruba jednou za měsíc. Učí zde hodně známých houslistů od rána do večera. Naši učitelé zde s námi chodí na konzultace a školení a berou nás třeba na masterclass. Já hraji na housle u paní učitelky Hany Zemen a před týdnem jsem byl na jedné hodině u pana houslisty Petra Matějáka a moc se mi to líbilo. Učil mě např. jak začít první notu v koncertě a jak tomu dodat drive.“

Hana Zemen, učitelka hry na housle

Pomalů, ale jistě!

Na hudební nástroje se učím hrát již od malička, a to na různých uměleckých školách a u různých učitelů. Ještě si pamatuji, když jsem došla k paní učitelce na hodinu zobcové flétny a ze třídy se ozývalo téma skladby Pro Elišku. Velmi mě to okouzlo, a tak jsem i často po hodině flétny sedávala ke klavíru a s pomocí mé paní učitelky jsem si noty přehrávala, abych se na tento kouzelný nástroj naučila. Však dlouho mě ani nenapadlo se hudbou v budoucnosti žít, tedy ne až do té doby, kdy jsem si oblíbila orchestr. A jelikož na housle hraje každý druhý, tak jsem se bez příliš velkého rozmyšlení rozhodla nakonec pro kontrabas, který se mě časem zmocnil, a nyní si naopak nedovedu představit, že bych se v budoucnu mohla žít něčím jiným než hudbou. Často uvažuji nad tím, co mě vlastně na té „ZUŠce“ tak baví. Jednoznačně je to skvělými učiteli, kteří tu učí a kteří se naplno

věnují vzdělávání mladých talentů. Není nic, čeho bych si na světě více vážila než všech učitelů hudby, se kterými jsem se zatím setkala: všichni jsou bez výjimky přátelští, trpěliví a ochotní pomoci svým studentům.

Na hodinách paní učitelky Karfusové jsem si oblíbila hudební teorii a nechápu, jak to někoho může nebavit. Rozumět tomu, co je v notách, a hlavně tomu, proč to tam vlastně je, je dovednost za mě nepostradatelná a nezbytná; bez ní by to bylo jako číst text v cizím jazyce, aniž bych tomu rozuměla.

Moc mi chybí hodiny u pana učitele Hrušky, kterému neustále děkuji za trpělivost. Klavír u něho mě bavil, obzvlášť když jsem pana učitele donutila vytáhnout nějakého Chopina. To se pak vždy posadil na židli u klavíru a spolu jsme jednotlivé valčíky a nokturna projížděli. Vždy jsem měla možnost navrhnout vlastní interpretaci a vybrat si další repertoár, což by mi u mnoha staromódnějších učitelů neprošlo. Naučil mě se nebát náročnějších

skladeb a pouštět se do nich, i když se z počátku zdají příliš těžké. Pomohl mi i před talentovými zkouškami na konzervatoř, na hodinách mě učil rozpoznávat jednotlivé intervaly. Paní učitelka Hrušková mě též obohatila o mnohé vědomosti. Na zpěv jsem se přihlásila téměř náhodou, avšak netušila jsem, že je to tak náročné a složité naučit se

dobře zpívat. Ráda vzpomínám na hodiny zpěvu a na samotnou paní učitelku, která mi u klavíru hrávala rozložené akordy.

Nakonec jsem se tedy přihlásila i na kontrabas u pana učitele Trkana, ke kterému stále chodím na hodiny. Žádné výjimečné nadání jsem sice neprojevila, ale po zkušenostech s jinými nástroji jsem tušila, že pravidelné cvičení je nejlepší přístup, když se člověk na něco učí. Po třech letech jsem se dostala na konzervatoř, kde jsem nejspokojenější a kde se stýkám se skvělými učiteli a nadanými žáky, od kterých se každý den něco nového naučím.

Pan učitel Trkan si za ty tři roky se mnou dal spoustu práce, aby mě něco naučil, a moc si toho vážím. Měla jsem možnost se zúčastnit soutěží, přidat se k orchestru zde na ZUŠ a občas mimořádně si i zahrát s místní cimbálkou, zkrátka získala jsem spoustu překrásných zkušeností, které mi pomohly se zlepšit ve hře a v souhře. Mám toho ještě opravdu spoustu, co se naučit od učitelů i spolužáků, na krátkou dobu to nebude. Však pomalu, ale jistě, se to hraní přece jenom lepší... teda aspoň věřím!

Lea Sirtori, žákyně hry na kontrabas

Hraju hraješ hrajeme... na housle

Ve čtvrtek těsně před Vánocemi jsme měli hodinu vibrata s paní učitelkou Budišovou a paní učitelkou Zemen. Učili a procvičovali jsme s opřenou dlaní postupně od prvního prstu až ke čtvrtému. Používali jsme i hopsíka. Dostali jsme různé tipy, triky a doporučení cvičení doma.

Adéla Koláčková, žákyně hry na housle

Ze soutěží vždy jen vítězně!!

Účast na soutěžích je pro mě i mé žáky hlavně motivací. Je pro nás obdobím radostných příprav k maximálnímu výkonu, důvodem řešit i nejmenší detaily, časem hledání těchto řešení, nutí nás k hlubšímu ponoru do interpretace i vytríbené technické dokonalosti. A učíme se soustředěné koncentraci i vědomému potlačení strachu. Pro mě osobně soutěž není závod – soutěž je pro mě slavnost. Soutěž je vlastně výstava: hudební obraz, který po svém ocenění znalci a třeba i jinak návštěvníci. Vždyť i malý obrázek ztracený mezi velkými plátny může potěšit zajímavým námětem (neznámou skladbou), nezvyklým uchopením hudebního projevu, odvážným přístupem žáka (a někdy i pedagoga). Každý obraz je odrazem příprav, připravenosti, inspirace, vnitřního nastavení, a hlavně svědectvím o hledání a vlastním vztahu k hudbě. Tím je proto každý výkon originální a vzácný – ať už je porotou oceněn či nikoli! Ano – diplom jako hodnocení poroty a potvrzení a uznání jistě potěší. Rodina, přátelé a všichni kolem dodají krátký pocit slávy, vlastní sebevědomí poporoste. Je to odměna za poctivou práci. Ale i bez diplomu je odměna obrovská – do života nám přináší účast na soutěži hodnotné zkušenosti: snahu, houževnatost, překonání strachu, soustředěnost, poctivou přípravu, odvahu a umění přijmout pocit neúspěchu. To jsou opravdu velké pojmy a velký přínos do života! A na konec jen pár slov: To, co se konkrétně zdálo být velkým cílem a je odměněno diplomem, je za několik málo měsíců (i dní) už jen malým korálkem na šňůrce našich vzpomínek. To hlavní – tedy přínos zkušeností nám ale zůstává po celý život. Proto nejezdíme na soutěž vyhrávat, ale zúčastnit se a i bez diplomu vždy vítězíme! Tak to vidím já.

Lívia Zbavitelová, učitelka hry na housle

Malý křížový výslech

Tento školní rok je po třech letech i pro pěvecký obor opět rokem soutěžním. Tradičně se tohoto klání zúčastňují i žáci naší školy. Ale to, co vnímáme na soutěžích, koncertech, žákovských večerech apod. – to je jen špička ledovce. Co a kdo k hudbě přivádí „naše děti“ a co pro ně hudba znamená? Zeptala jsem se některých z nich a položila jim otázky:

Aničko, kdy tě asi hudba oslovila a kdo tě přivedl do hudební školy?

„S rodiči jsme byli jednou na vystoupení folklorního souboru Ondráš. Líbila se mi tam jedna melodie, tak jsem si ji pořád broukala. To mi byly asi 2 nebo 3 roky. Později mě maminka přihlásila do zpěvu a na klavír. Pak přibýly ještě housle a flétna“.

Co pro tebe hudba znamená?

„Mám z hudby radost a těším se na ni, i když před koncertem musím překonávat trému.“

Umíš si představit, že po letních prázdninách bys už nikdy nešla do hudebky?

„To bych nepřežila! Doma mě to dlouho bez hraní a zpívání nebaví.“

Anna Krajčová – 11 let. Získala 3. cenu v okresním kole sólového zpěvu.

Dalším soutěžícím je Vojtěch Ocelka – 19 let. Získal 1. cenu s postupem v krajském kole sólového zpěvu a 1. cenu v komorním zpěvu.

Kdy tě asi hudba oslovila a kdo tě přivedl do hudební školy?

„Vždycky mě bavilo si zpívat a kdykoliv jsem narazil na klávesy, hned jsem na ně začal vyťukávat jednoduché melodie. Pro Kvapilku jsme se rozhodli, protože p. učitelka Karfusová učila klávesy na ZŠ, kam jsem chodil. Bylo mi 7 let, rodiče mě přihlásili.“

Co pro tebe hudba znamená?

„Hudba je pro mě způsob, jak vyjádřit své pocity a sdílet je s ostatními. Myslím, že by nám mohla pomoci se od sebe navzájem učit a sblížovat se. Zpravidla má za úkol něco sdělit a já se toho snažím dopátrat. Myslím, že v hudbě musíme být naprosto upřímní.“

Co plánuješ po absolutoriu v ZUŠ?

„Chci se přihlásit na studium klavíru na univerzitě v rakouském Grazu. Protože se věnuji i sólovému zpěvu, zkusím se přihlásit i na přípravné studium pro tento obor. V budoucnu bych chtěl pracovat nejspíše jako učitel klavíru nebo korepetitor.“

Třetím úspěšným soutěžícím je Jakub Hanáček – 20 let.

Kdy tě asi hudba oslovila a kdo tě přivedl do hudební školy?

„U nás už zpívali, hráli na klavír a na varhany všichni moji bratři. Tak mě rodiče v 5 letech také přihlásili.“

Co pro tebe hudba znamená?

„Bez hudby si to v životě nedokážu představit.“

Co plánuješ po absolutoriu v ZUŠ?

„Po absolutoriu budu zpívat na kůru v Králově Poli a také tam uplatním svoji hru na varhany.“

I Jakub získal v krajském kole 1. cenu s postupem za sólový zpěv a 1. cenu v komorním zpěvu. Všem zúčastněným gratulujeme a přejeme hodně zdaru v celostátním kole!

Lenka Hrušková, učitelka sólového zpěvu

Moje příprava na soutěže

Letos jsem se poprvé zúčastnila dvou soutěží – hry na saxofon a hry v cimbálové muzice. Bylo to pro mě něco nového a odnesla jsem si z obou spoustu nových zkušeností. Byla jsem vděčná, kolik učitelů nám dalo svůj čas a pomohlo nám posunout se dál. Když jsem se připravovala na sólovou hru na saxofon, musela jsem oproti minulému roku více cvičit. Paní učitelka Müllerová se mi také více věnovala a častěji jsem chodila na korepetice s klavírem. Celkově jsem se v hraní zlepšila. Měla jsem ale velkou trému, na tom ještě musím pracovat. V souboru to bylo trochu jiné. Tam jsem se musela více soustředit na naši souhru jako celku a myslím, že jsme teď na sebe více naladěni. Pan učitel Trkan a paní učitelka Dostálová s námi měli velkou trpělivost. Jsem ráda, že jsem se mohla soutěží zúčastnit.

Michaela Řeháková, žákyně hudebního oboru.

Pár otázek pro letošního nejmenšího soutěžícího zpěváčka

Tou nejmladší účastnicí letošního pěveckého soutěžního klání byla osmiletá Markéta Jajčíková. Na začátku února se zúčastnila regionálního kola 29. ročníku soutěže Karlovarský skřivánek a získala tam 3. místo.

Jak se ti líbilo na soutěži?

„Byl tam takovej klídek. A dobrý taky bylo, když jsme zpívaly v té třídě (míněna přípravná místnost pro rozezpívání), že tam nešel zvenku hluk a mohly jsme se soustředit.“

A porotci byli příjemní, usmívali se?

„Jojo.“

Jaké bylo zpívat před porotou?

„Trošku jsem se ze začátku styděla, ale pak fajn.“

Dostali jste nějakou odměnu?

„Ano, pytlík gumových medvídků.“

Alice Ondřejková, učitelka sólového zpěvu

Úspěchy tanečního oboru

Ve středu 5. února jsme se s dětmi potkali ráno na Lesné a společně se v doprovodu maminek vydali městskou hromadnou dopravou do Dělnického domu v Brně-Židenicích. Tam proběhlo Okresní kolo Soutěžní přehlídky tanečního oboru, pořádané ZUŠ Veveří Brno. Celkem se na parketu vystřídalo 298 dětí z 9 brněnských ZUŠ s 34 choreografiemi. A že to byl den plný skvělých výkonů! Naše děti ukázaly, že mají talent, chuť tančit a odvahu postavit se na jeviště před diváky i porotu. Jako první se představily nejmladší děti s choreografií Mráček od paní učitelky Kláry Uhlířové. Získaly Zlaté pásmo a zároveň postup do Krajského kola. Na jejich výkon krásně navázala choreografie Byla cesta, byla ušlapaná, také od Kláry Uhlířové, která rovněž získala Zlaté pásmo, postup, a navíc ocenění za originální vyjádření a naplnění námětu. Všichni měli z výsledku obrovskou radost. Děvčata od paní učitelky Veroniky Kolečkářové zabodovala s choreografií Rozhoupej slovo a udeř! a získala Zlaté pásmo a ocenění za vytvoření působivé atmosféry. S druhou choreografií Tekutý písek si odnesla Stříbrné pásmo. Obě soutěžily v V. kategorii. Z okresního kola dohromady postoupilo 9 choreografií, které se představí v krajském kole v Blansku dne 29. dubna 2025. Naše děti tam nebudou chybět – a vy jim držte palce, ať se jim daří stejně krásně jako v Brně. Co se nejvíc líbilo na soutěži dětem? Zeptali jsme se těch nejmladších...

Anežka (6 let): „Byla jsem ráda, že jsme vyhrály pohár.“

Magdalénka M. (8 let): „Těším se na další soutěž. Můj sen byl tančit ve velkém divadle na jevišti – a to se mi splnilo.“

Beátka (8 let): „Byla jsem ze začátku hodně nervózní, ale jak jsme vystupovaly, tak už ne.“

Rosálka (7 let): „Těším se na další soutěž, protože jsem na té první nebyla. Byla jsem nemocná.“

Magdalénka Š. (8 let): „Já jsem si hodně myslela, že prohrájeme, ale nakonec jsme vyhrály a jsem z toho strašně moc šťastná.“

Emička (7 let): „Jsem ráda, že jsme postoupily. Moc mě to bavilo a těším se, až budeme tančit zase.“

Leuška (7 let): „Já jsem doufala, že vyhrájeme, a jsem ráda, že jsme vyhrály. Těším se na další kolo.“

Klára Uhlířová, učitelka tanečního oboru

POČÍTEJ KUŘÁTKA DÁL...

Nejkrásnější obraz pro Fenix

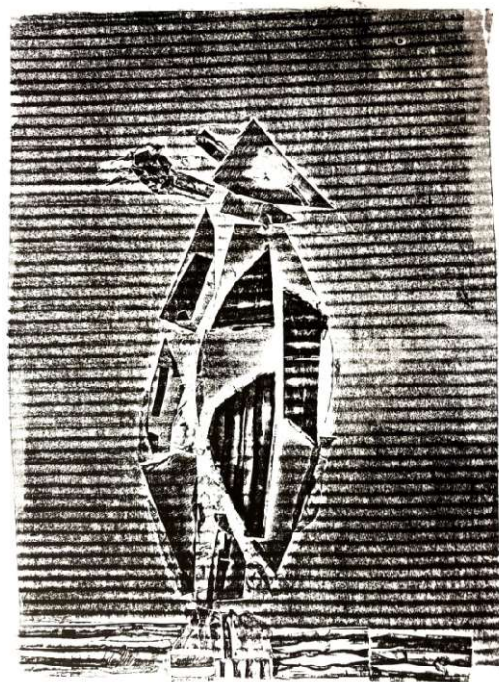

Výtvarný obor se i letos zapojil do soutěže, kterou pořádá ParaCentrum Fenix. Je to již šestý ročník. Ve dvoukolové soutěži nejdříve rozhoduje odborná porota. Ten nejlepší obraz pro Fenix pak vzejde z hlasování na Facebooku, kde bude veřejnost vybírat ze sedmdesáti finalistů. Nejúspěšnější umělci ze dvou kategorií získají hodnotné ceny od partnerů projektů. Vrcholem soutěže bude Dražba pro Fenix. Vydražená díla přímo pomohou lidem, kteří se dostali do svízelné životní situace a následkem úrazu či vážné nemoci ochrnuli. Největší motivací našich malých i větších výtvarníků je nejenom samotná účast

v soutěži a následující dražba, ale právě ten fakt samotný, že i jeden obrázek může mít takovou sílu, že pomůže někomu, kdo na tom není zrovna dobře. Celá soutěž je moc příjemně vedená jak po organizační stránce, tak i tím, že později je do ní vtažena i veřejnost a všichni můžeme být součástí a fandit dětem pomocí tzv. lajků.

Držte nám palce!

Daniela Němcová, učitelka výtvarného oboru

První soutěž

I když někdo hraje na lesní roh jen něco málo přes rok, může se zapojit do soutěžního klání. Tak jako Adámek a Esterka Tomaníkoví, kteří si letos vyzkoušeli svou první soutěž ve hře na lesní roh 7. března 2025 v okresním kole v Brně. Asi si úplně nedovedli představit, co je díky soutěži čeká – počínaje docházením do hodin i třikrát týdně, když se termín přiblížil, až po to, že se budou muset dopravit přes půl Brna na jinou školu a u toho "vláčet" velké futrály s nástrojem. Ale vše zvládli bravurně! Sice nejdřív dorazili k jiným školním dveřím, kde byla cedule, že soutěž se koná kousek vedle, ale poradili si, a nakonec byli ve správný čas na správném místě. Před soutěží jsme zvládli ještě pečlivé rozehrání, seznámení se s novým prostředím a koncertním sálem, pro Adámka najít správně vysokou židli...a šlo se na to. Esterce se podařilo obě skladby zahrát jak ještě nikdy předtím a získala diplom s 1. cenou. Adámek začal svou Intrádu parádně, ale pak mu spadly noty, a to nám trochu ovlivnilo následnou skladbičku. Porota mu udělila 2. cenu, ale pro mě byl vítěz, protože to nevzdal, protože se popral s krkolomnou situací a až do posledního tónu skladbičky "foukal a foukal"... Moji milí hornisté, ze srdíčka vám znovu gratuluji a děkuji vám za vaše úsilí a snahu se soutěže zúčastnit!!

Lada Hojačová, učitelka hry na lesní roh

Soutěž

Najdi všechna kuřátka v celém časopise a pečlivě je spočítej. Výsledek pošli na mailovou adresu: ondrejкова@zusjk.cz a nadepiš heslem Soutěž. Prvních 30 nejrychlejších odpovědí bude odměněno.

VELIKONOČNÍ BLUDIŠTĚ

ZVEME VÁS

Pátek 25. 4. 2025 16:00	Středisko volného času, Lužánky	Výstava výtvarného oboru
Úterý 29. 4. 2025 17:30	Hlavní budova - sál, Brno	Absolventský koncert III.
Středa 7. 5. 2025 17:30	Hlavní budova - sál	Klavírní večer ke dni matek – ve spolupráci s LDO
Úterý 13. 5. 2025 Středa 14. 5. 2025	třída Kpt. Jaroše 24, Brno	Zápis žáků do ZUŠ JK
Úterý 20. 5. 2025 17:30	Hlavní budova - sál	Koncert pěveckého oddělení
Úterý 27. 5. 2025 17:30	Hlavní budova - sál	Koncert klavírního oddělení
Pondělí 2. 6. 2025 18:00	Divadlo Barka	Vystoupení tanečního oboru
Čtvrtek 5. 6. 2025 18:00	Divadlo Barka	Vystoupení LDO v divadle Barka
Pondělí 9. 6. 2025 17:10	Hlavní budova - sál	Koncert kontrabasistů, gajdošů a cimbálových muzik

ŠKOLA JE ZAPOJENA DO PROJEKTŮ:

Místní akční plán rozvoje ve městě Brně IV – MAP IV.

Číslo projektu: CZ.02.02.04/00/23_017/0008245

a

OPERAČNÍ PROGRAM JAN AMOS KOMENSKÝ

výzva č. 02_22_002-OP JAK – Šablony I.

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

www.zusjk.cz

PODPORUJÍ NÁS

jiho**m**oravský kraj

Klub přátel a rodičů
ZUŠ J. Kvapila Brno z.s.